

Esperança 3 - Eufòria 0 (i remuntant)

XAVIER CASTILLÓN

● Ha estat un cap de setmana important per a la música gironina: en diferents locals –que sempre en falten– han tingut lloc entre divendres i dissabte tres concerts amb caràcter de presentació i un balanç conjunt més que positiu en qualitat i públic. Potser no tot està perdut per al rock gironí –inclosa l'especificitat bisbalenca–, tot i que els grups ho tenen cada vegada més difícil per donar-se a conèixer.

En ordre cronològic, comencem pel concert de Savats, divendres a La Planeta. Xebi Salvatella, guitarrista, cantant, compositor i ideòleg de Savats, va voler presentar les cançons del seu primer disc homònim amb un format semiteatral codirigit amb Jaume Pascual, en un escenari que reproduïa un hipotètic pis de música, amb llit, nevera i bateria. De matinada, en Xebi arribava a casa i rep una trucada. De la conversa es desprèn que hi ha algun problema de parella. Ell li canta a ella per telèfon la seva última composició. Ella (sempre en el pla virtual) li diu que la cançó és molt maca. «Pues a mí no me ha gustado tanto», li contesta ell, amb una amarga ironia. El músic parla en castellà per coherència amb el seu repertori, íntegrament en aquest idioma, la qual cosa subratlla les influències de músics com ara Calamaro i Nacho Vegas. Després van arribar altres col·legues noctàmbuls i, amb tres guitarres, una bateria, uns teclats, dues veus més i alternant baix i contrabaix, celebren una nit més l'aquelarre del *rock'n'roll* fins a la sortida del sol, amb bones cançons, una apassionada interpretació i la naturalitat d'una colla d'amics que van alternant les birres amb les guitarres. Savats vol projectar la seva música ben lluny. Pot fer-ho. Propera parada, Buenos Aires.

El mateix podem dir de Ruido!, un trio ampliat en directe a quintet que divendres va fer la seva estrena oficial a l'àrea metropolitana de Girona amb un concert a la sala 2 de La Mirona. Jose Fernández, Luífs Costa i Nil Torres formen el

Savats a La Planeta, Ruido! a La Mirona, Mazoni a Platea. / X.C.

nucli d'una banda amb un directe molt professional i un repertori, també en castellà, que podria competir sense problemes en la franja alta del pop-rock estatal. Cançons com ara *Tentaciones* fan un fort olor a èxit. Si el bisbalenc Toni Molina va ser el bateria de Ruido! l'endemà també va ser un dels dos

bateries de Mazoni a la presentació d'*Eufòria 5 - Esperança 0*, que dissabte a la nit va omplir Platea com en les grans ocasions; i aquesta ho era: imponents cançons pròpies com ara *Apocalipsi now* van conviure elèctricament amb una gran *Suffragette city* (Bowie / Ziggy) i altres motius per a l'esperança.